

РОСТИСЛАВ ХІЛЬЧЕВСЬКИЙ-

все, що сказав ...

М.М. Плахотний

**РОСТИСЛАВ
ХІЛЬЧЕВСЬКИЙ-**

все, що сказав ...

Київ
Інтерпрес ЛТД
2016

УДК978-966-501-103-3

ББК 75.81

П45

**Плахотний М. М. Ростислав Хільчевський – все, що сказав...
К.: Інтерпрес ЛТД, 2016. – 72 с. Іл.: фотогалерея – С. 32-69.**

ISBN978-966-501-103-3

Наведено біографічні відомості та спогади про Ростислава Валентиновича Хільчевського – випускника кафедри країнознавства та туризму Київського національного університету імені Тараса Шевченка, перспективного менеджера в туристичній галузі України, який передчасно пішов з життя (1976-2012 рр.). Вміщено його коментарі у ЗМІ з туристичної проблематики.

Вступ написано професором О.О. Бейдиком. Інтерв'ю генерального директора туристичної фірми «САМ» О.М. Бухно – з професійного інтернет-порталу «TourDom.ua». Біографічні відомості, спогади про університетське життя та роки роботи в туристичній сфері, підбір публікацій в електронних ЗМІ – М.М. Плахотний. Фотогалерею сформовано за матеріалами сімейного архіву і за сприяння М.П. Ковалю. Редагування матеріалів здійснено професором В.К. Хільчевським.

УДК 978-966-501-103-3

ББК 75.81

ISBN 978-966-501-103-3

© М.М. Плахотний,
В.К. Хільчевський, 2016

ЗМІСТ

ВСТУП. Згадуючи свого колишнього студента	4
1. РОСТИСЛАВ ХІЛЬЧЕВСЬКИЙ. Біографія.....	6
2. «РОСТИСЛАВ ЗАЛИШИТЬСЯ В ПАМ'ЯТІ – СВІТЛОЮ ЛЮДИНОЮ..., ГРАМОТНИМ ПРОФЕСІОНАЛОМ».....	10
2.1. Інтерв'ю генерального директора туристичної фірми «САМ» О.М. Бухно – інтернет-портал «TourDom.ua».....	10
2.2. Кар'єра в туризмі	11
2.3. Гороскоп	15
2.4. Епізоди з життя	19
3. ДЕЯКІ ПУБЛІКАЦІЇ В ЕЛЕКТРОННИХ ЗМІ З КОМЕНТАРЯМИ НА ТУРИСТИЧНУ ТЕМАТИКУ.....	24
3.1. У самого сонячного берега – «Деловая столица».....	24
3.2. Хороша страна Болгария – «Деловая столица».....	25
3.3. Северная экзотика южного королевства – «Деловая столица»...	27
3.4. Випробовування цунамі – «GEONEWS.com.ua».....	28
3.5. Заручник стихії – «Хрещатик».....	30
4. ФОТОГАЛЕРЕЯ.....	32
4.1. Предки	32
4.2. Дитинство.....	39
4.3. Студентські роки.....	44
4.4. З доньками.....	50
4.5. З ріднею.....	57
4.6. З друзями та колегами.....	65
Список джерел.....	70

ВСТУП

Згадуючи свого колишнього студента...

...Випуск 1998 р. був одним з найсильніших в історії географічного факультету. Хоча, якщо відверто, кожен рік запам'ятовується яскравими особистостями, блискучими студентами, які закінчують наш факультет. Особливістю випуску 1998-го, в якому Ростислав закінчував кафедру країнознавства та туризму географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, було те, що в характері цих студентів – майбутніх менеджерів туризму – відчувалася генетична «заточеність» на подорожі, на дорогу, яка формувала їхній характер, надавала сили та ентузіазм для подальших мандрівок. Особисто я з цією групою провів два незабутні сезони, подорожуючи Україною та відкриваючи невідомі сторінки таких літописів, як «Крим», «Асканія-Нова», «Острів Джарилгач», «Білосарайська Коса», «Дунайський заповідник». На жаль, Ростислав взяти участь у цих подорожах не зміг. Можливо, був занадто прив'язаний до батьків, до коханої дівчини, був занадто відповідальним та обов'язковим? Не знаю. А, можливо, відчував, що невдовзі об'їздить півсвіту, побуває у самому вирі туристського країнознавства, працюючи в «САМ» - одній з найвідоміших туристичних фірм країни? У будь-якому випадку його як географа формувала і географічна сім'я, і роки студентської дружби, і подальша класична робота в царині національного туризму.

...У 2010 році, у липні, коли я був на практиці на Ясинянській навчально-науковій базі географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка у Карпатах на р. Чорна Тиса (Закарпатська область) з великою групою студентів-другокурсників, до нас приїхав Ростислав і ще кілька колишніх студентів того талановитого випуску. Вони здійснювали трофі-рейд на позашляховиках у Карпатах. Усі вони спілкувалися зі студентами, але, без сумніву, найбільше запам'ятався другокурсникам Ростислав. Було приємно слухати, як мій вчорашній учень знаходить прості і водночас

глибоко професійні та проникливі слова, звертаючись до молодих. Свої думки про місію географа і географії, про повагу до факультету та шевченкового університету, до рідної Землі доносила досвідчена і вже достатньо мудра людина, яка бачила світ, виховувала власних дітей, до того ж приваблива зовні і духовно красива.

... Є люди, які не лишають по собі а ні нащадків, а ні доброї пам'яті, а ні достойних справ. Але це не про Ростислава – він назавжди у наших серцях, у нашій пам'яті, у своїх симпатичних доньках Анастасії та Олександрі ...

О.О. Бейдик,
*доктор географічних наук, професор
кафедри країнознавства та туризму
географічного факультету Київського
національного університету
імені Тараса Шевченка*

1. РОСТИСЛАВ ХІЛЬЧЕВСЬКИЙ

Біографія

Хільчевський Ростислав Валентинович народився 2 лютого 1976 р. у Хотові Києво-Святошинського району на Київщині – мальовничому передмісті столиці біля Феофанії. Пішов з життя – 29 листопада 2012 р. (м. Київ).

Із 1980 р. сім'я мешкає у Києві.

У 1983 році Ростислав пішов до середньої школи № 59 імені О.М. Бойченка (пр. Науки), яку закінчив 1993 р. Також закінчив 7-річну музичну школу (клас фортепіано), займався гандболом у спортивній школі, їздив на змагання по колишньому СРСР.

Ще в дитячі роки за прикладом батька – відомого українського вченого географа-гідролога Валентина Кириловича Хільчевського [7-10] – визначив, що справою його життя стане географія. Так, гостюючи у 1988 р. під час канікул після 5-го класу разом з матір'ю Ніною Петрівною в Румунії у батька, який стажувався у Бухарестському університеті, Ростислав отримав незабутні враження від мандрівок Південними Карпатами, відвідування гірськолижного центру в Сіная, купання в соляних озерах бальнеологічного курорту Сленік.

У 1992 р., ще школярем, побував зі студентами-географами Київського національного університету імені Тараса Шевченка у далекосхідній експедиції під керівництвом члена-кор. НАН України *Гродзинського Михайла Дмитровича* на острови Сахалін та Кунашир (Курильська гряда) у Тихому океані (звідки 20км - відстань до о. Хоккайдо, Японія).

Навчання у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Протягом 1993-1998 рр. – навчався на кафедрі країнознавства

та туризму географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Отримав спеціальність «географ, менеджер туризму».

1997-1998 рр. – розпочав трудову біографію під час навчання в університеті, працюючи помічником менеджера турфірми «САМ-тур».

Трудова діяльність у туристичних фірмах Києва

- 1998-1999 рр. – менеджер туристичного агентства «Мандрівник».
- 1999-2009 рр. – робота у туристичній фірмі «САМ»: менеджер; керівник – сектору, відділу, департаменту масових турів.

Брав активну участь у проведенні регіональних семінарів з розвитку туристичної агентської мережі в Україні.

Розвинув партнерські зв'язки з фірмами-туроператорами зарубіжних країн (Андорра, Болгарія, Іспанія, Кіпр, Куба, Марокко, Об'єднані Арабські Емірати, Польща, Словенія, Таїланд, Туніс, Фінляндія, Хорватія, Чорногорія), брав участь у розробці низки нових турів спільно з приймаючими сторонами.

Як свого наставника щиро шанував генерального директора туристичної фірми «САМ» *Бухно Олену Миколаївну*, мав добрі ділові та людські стосунки з директором дирекції виїзного туризму цієї фірми *Горай Наталією Францівною*.

- 2001 рік – закінчив курси англійської мови у Великій Британії (*Swandean School English*).
- 2004 рік – закінчив інститут післядипломної освіти Київського національного університету імені Тараса Шевченка за спеціальністю «фінанси».
- 2009-2010 рр. – директор з розвитку агентської діяльності туристичної фірми «Зета».
- У 2010-2012 рр. – робота у туристичній фірмі «Адрія Хіт Груп»:
  - директор з розвитку агентської мережі (2010-2012 рр.);
  - директор фірми (з квітня 2012 р.).
- У жовтні 2012 р. – на конкурсній основі призначений директором представництва російської туристичної фірми «PAC GROUP - Україна».

Публічна діяльність. Член Українського географічного товариства.

Співавтор 10 наукових праць у журналах та збірниках. Виступав з коментарями з туристичної проблематики у ЗМІ («Деловая столица», «GEONEWS.com.ua», «Rupor.info», «Хрещатик») [1-5, 12].

Відвідав цілу низку країн, з турфірмами яких співпрацював. В останні роки поглиблював співпрацю з турфірмами країн Адріатики (Словенія, Хорватія, Чорногорія).

Нагороди

- Почесна грамота Державної туристичної адміністрації України (2003 р.).
- Почесна грамота Київського міського голови (2006 р.).

Захоплення

Цікавився архітектурою старовинних православних храмів, творами сучасних українських письменників. Дозвілля – рибалка.

Сім'я

Був одружений на *Ірині Геннадіївні Хільчевській* (у дівоцтві Кияшко) – з 17.11.1995 р. Розлучений – 31.07.2012 р.

Доньки

Анастасія Ростиславівна Хільчевська (народилася 16.09.1998 р.) – студентка 1-го курсу географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (з 2015 р.).

Олександра Ростиславівна Хільчевська (народилася 18.07.2005 р.) – школярка. Мешкають у Києві.

Предки

По лінії батька: прадід – *Хільчевський Йосип Тарасович* (близько 1896 – 1945 рр. – загинув на війні); прабабуся – *Хільчевська Парасковія Марківна* (1899–1957 рр., с. Хотів Києво-Святошинського району Київської області); прадід – *Місніченко Андрій Онуфрієвич* (1892–1957 рр., с. Хотів); прабабуся – *Місніченко Федора Іванівна* (1895–1982 рр., с. Хотів); дід – *Хільчевський Кирило Йосипович* (24.06.1926–6.09.2006рр., с. Хотів); бабуся – *Хільчевська* (у дівоцтві Місніченко) *Мотрона Андріївна* (16.09.1931–17.06.2014 р., с. Хотів).

По лінії матері: прадід – *Михайленко Пантелеймон Оверкович* (1900–1971 рр., с. Хотів); прабабуся – *Михайленко Парасковія Григорівна* (1902–1970 рр., с. Хотів); *Олексієнко Іван Харитонович* (1903–1989 рр., с. Лісники

Києво-Святошинського району Київської області); *Олексієнко Орина Сергіївна* (1903–1986 рр., с. Лісники); дід – *Михайленко Петро Пантелеймонович* (12.03.1925–22.05.1971 рр., с. Хотів); бабуся – *Михайленко* (у дівочтві Олексієнко) *Галина Іванівна* (7.01.1928–9.10.2003 рр., с. Хотів).

Батьки

Батько – *Валентин Кирилович Хільчевський* (23.12.1953 р., с. Хотів) – вчений гідролог-гідроеколог, доктор географічних наук, професор, відмінник освіти України, заслужений діяч науки і техніки України, почесний працівник гідрометслужби України, академік АН вищої освіти України, завідувач кафедри гідрології та гідроекології географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. В університеті працює з 1976 р. У 1988-1989 рр. стажувався в університеті м. Бухарест (Румунія). Досліджує якість річкових вод. Має понад 280 наукових праць (40 книг – навчально-методичних і монографічних), головний редактор заснованого ним наукового збірника «Гідрологія, гідрохімія і гідроекологія», підготував 4 докторів і 9 кандидатів наук.

Мати – *Ніна Петрівна Хільчевська* – у дівочтві Михайленко (13.10.1953 р., с. Хотів – 20.07.2013 р., м. Київ) – економіст, закінчила в 1980 р. Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана (тоді - Київський інститут народного господарства). Пропрацювала 40 років в Інституті теоретичної фізики НАН України, була помічником директора по роботі з кадрами. Похована у Хотові поруч з Ростиславом.

Брат та його сім'я

Владислав Валентинович Хільчевський (22.11.1983 р., м. Київ) – закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «географ, менеджер туризму» (2006 р.), а також інститут післядипломної освіти Київського національного університету імені Тараса Шевченка за спеціальністю «фінанси» (2010 р.), працює менеджером у торговій фірмі. По роботі часто здійснює тривалі поїздки у Китай.

Дружина брата – *Світлана Анатоліївна Хільчевська* – у дівочтві Руденко – (17.04.1983 р., м. Київ), працює в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Мешкають у Києві.

Їхні діти: донька – *Валерія* (2.06.2010 р.); син – *Тимур* (17.06.2013 р.).

2. "РОСТИСЛАВ ЗАЛИШИТЬСЯ В ПАМ'ЯТІ – СВІТЛОЮ ЛЮДИНОЮ..., ГРАМОТНИМ ПРОФЕСІОНАЛОМ"

2.1. Інтерв'ю генерального директора туристичної фірми "САМ" О.М. Бухно

В редакцию TourDom.ua пришло печальное известие: 29 ноября скончался Ростислав Хильчевский, долгое время проработавший в компании "САМ", а также в турфирмах "Зета" и "Адрия Хит Групп". Ему было всего 36 лет.

Мы до сих пор не можем отойти от шока, я ведь буквально неделю назад с ним разговаривала, – не скрывает эмоций *Елена Бухно, директор компании "САМ"*. – Он проработал у нас около десяти лет, пришел на работу еще студентом-практикантом, и за это время проделал путь до руководителя отдела Хорватии, Черногории, Таиланда, Туниса. Ростислав всегда прекрасно находил общий язык как с агентами, так и с коллегами". Елена Бухно отметила также, что в ее компании продолжают работать специалисты, которых в свое время научил всем тонкостям Ростислав Хильчевский, и добавила – за успех любого начинания и за судьбу любого фронта работы, будь то рекламный тур или налаживание связей с турагентствами, она всегда была спокойна, если знала, что отвечает за него именно он. "Таким Ростислав и останется в нашей памяти – светлым, добрым,

исключительно позитивным человеком и грамотным профессионалом", – заключила Елена Бухно.

Автор – *Владислав Фришко*, Киев [6].

2.2. Кар'єра в туризмі

Історія Ростикової кар'єри – тісно переплетена з історією українського ринку зарубіжного туризму. З його створенням і розвитком, виведенням на ринок нових туристичних продуктів і запуском нових перспективних проєктів, розквітом, фінансовими кризами і банкрутствами, появою в турбізнесі інвесторів з інших галузей та універсальним менеджментом – злетами і падіннями, занепадами і відродженнями.

«Турбюро Україна», 1996

Після третього курсу, всі студенти-туристи мали відпрацювати по місяцю виробничу і педагогічну практику. Виробнича практика передбачала роботу в туристичних компаніях. Лідерами ринку тоді були турфірми «САМ», «Гамалія», «Турбюро Україна», «Пан Укрейн», «ЯНА».

Ростислав потрапив на практику до «Турбюро Україна». Після розпаду Радянського Союзу, чимало колишніх працівників колишнього «Супутнику» відкривали свої турфірми. Таким, зокрема було «Турбюро Україна».

Студент-практикант, а потім помічник менеджера з напрямку Італія, Ростислав окрім грошової винагороди за сумлінну і старанну працю протягом сезону отримав в якості бонуса поїздки в Італію. Так, Ростислав вперше повіз дружину за кордон. Для студентів третього курсу це була нечувана розкіш. Але Ростислав заробив на подорож своєю наполегливою працею.

Після прекрасно відпрацьованого літнього сезону 1996 року власник «Турбюро Україна» Ігор Чорноморець розпустив всю команду і закриття фірми. Частина команди перейшла до колишніх колег Чорноморця по «Супутнику» – в турфірму «САМ», а Ростислав, зайнятий навчальним процесом в університеті, отримав запрошення на роботу з весни 1997 року.

«САМ-тур», літній сезон 1997

В'ячеслав Миронюк, керівник Ростислава по «Турбюро Україна», заснував окремий проект, який був пов'язаний з турфірмою «САМ» і називався «САМ-тур». Вони спеціалізувалися виключно на організації турів до Болгарії.

В середині 90-х було два варіанти транспортування туристів з України в Болгарію – літаком і автобусом. Літаком виходило дорожувато – дві години польоту коштувало близько 200 доларів. Автобусна поїздка коштувала 100 доларів «туди-назад» і тривала 36 годин в один бік. Цей маршрут у Болгарію пролягав через Чернівці та Румунію.

Аж тут на весняній туристичній виставці у Києві в кінці березня 1997 року «САМ-тур» виводить на ринок новий продукт : маршрут до Болгарії у варіанті «автобус плюс теплохід»: Київ – Рені (на річці Дунай) – автобусом; далі Рені – Сілістра (болгарський порт на Дунаї) – теплоходом на повітряних крилах, а потім з Сілістри по Болгарії знову автобусом. Витрата часу в дорозі скорочувалася на 8 годин. Але суттєво ускладнювалася логістика – дві пересадки. Вартість та ж сама – 100 доларів. Це була смілива, багато в чому революційна пропозиція на українському туристичному ринку.

Якщо до цього Ростислав мав досвід контактів лише з індивідуальними туристами, то робота в «САМ-тур» це – старт його діяльності в масових, групових турах: списки, агенти, клієнти з усієї України, автобуси з п'яти міст, рейси тричі на тиждень. Ось так, ще студентом він почав працювати у «великому туризмі».

«САМ-тур» відпрацював один літній сезон. Яскраво, фінансово успішно, але перед зимовим сезоном власники вирішили закрити турфірму, щоб у наступному літньому сезоні стартувати знову.

Взимку 1997-1998 років Ростислав бутілював воду у компанії «НВЦ «Ордана», в якій його матір, Ніна Петрівна Хільчевська, за сумісництвом працювала головним бухгалтером. Робота важка, але треба було годувати сім'ю, до того ж, ще й успішно навчатися на останньому п'ятому курсі університету. Друзі все розуміли і навіть тихо заздрили – бо в більшості студентів ніякої роботи ще не було.

Турфірма «Мандрівник», 1998

1998 – це рік, коли ми закінчили навчання в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. І знову В'ячеслав Миронюк запросив Ростислава у свій новий проект. На цей раз у турфірму «Мандрівник». Ростислав був одним з перших співробітників цього проекту, і поки не було активної туристичної роботи, йому доводилося працювати і над створенням буклетів та прайс-листів, і вішати картини на стінах, і виставляти фінансові рахунки, і т.д., і т.п. І знову Болгарія, і знову «автобус-теплохід-автобус», і знову успішно, і знову проект закривають на зиму.

Вдруге Ростислав бутилює воду «Ордана» взимку.

Турфірма «САМ», 1999-2009

Весною 1999 року Ростислава запросили в туристичну фірму «САМ» у відділ масових турів на посаду менеджера. З того часу він тільки ріс вгору – менеджер, заступник керівника відділу, начальник відділу, керівник департаменту масових турів. Влітку – Болгарія і Балканські країни, взимку – Польща, Словаччина і Таїланд. Початок 2000-х років – найкращий і найуспішніший період в історії фірми «САМ». Оскільки після фінансової кризи 2008 року, фірма «САМ», яка на той час стала частиною бізнесу корпорації «Індустріальний союз Донбасу», відчула на собі значні фінансові проблеми. І славна команда спеціалістів фірми «САМ» розійшлася по нових чи більш стабільних туристичних проектах. А Ростиславу запропонували роботу в компанії, яка спеціалізувалася на Балканських країнах – «Зета».

Підсумовуючи його десятирічний досвід діяльності в турфірмі «САМ», треба відзначити, що за цей час у Ростислава склалися добрі стосунки з колегами по роботі, він став відомим серед фахівців галузі по всій Україні. «Влітку ми купуємо «зиму», восени і взимку ми її продаємо, а взимку – купуємо «літо», щоб весною продати. Сформувавши пропозицію на сезон, ми виходимо на туристичну виставку, а потім їдемо в регіони і проводимо презентації для агентів. І так – від сезону до сезону, з року в рік» – говорив Ростислав. Саме завдяки виїзним презентаціям його знали фахівці по всій Україні. Бо, власне, у комунікації зі спеціалістами на місцях, у компетентному донесенні до

турагентів правил і принципів роботи компанії з кожного напрямку у новому сезоні Ростислав був справжній майстер.

Турфірма «Зета», 2009-2010

«Зета» отримала справжнього профі. В сезоні 2009 року Ростислав налагодив роботу фірми і лише за сезон з середняка на туристичному ринку вони стали одними з лідерів на Балканському напрямку. І це в посткризовий 2009 рік, коли ринок обвалився на 50%. Проте, в українському турбізнесі завжди було не просто з власниками. Власниками «Зета» були діячі від шоубізнесу та туристичні менеджери. Після сезону 2010 року «шоубіз» спитав у «туристів» про прибутки і з'ясувалося, що вони зовсім не такі, як планувалося на початку. Тому «шоубізнесмени» вирішили створити свою власну компанію і забрати туди всю команду «Зета». Так, на туристичному ринку України з'явилася компанія «Адрія Хіт груп», а Ростислав став заступником директора з туризму нової структури.

Турфірма «Адрія Хіт Груп», 2011 – літо 2012

Сміливий, динамічний і цікавий проект. Ростислав разом з *Володимиром Павловичем Швецем* почали підіймати справу. Активно цікавився роботою менеджменту і один з власників турфірми – *Дмитро Дмитрович Костюк*. Всього за рік вони стали № 2 на Балканському напрямку в Україні. З нуля пішла інтенсивна діяльність на чотири країни – Хорватію, Словенію, Чорногорію та Албанію. Чартерна програма з п'яти міст України. Вони фантастично швидко зростали. У квітні 2012 року Ростислава було призначено директором турфірми. Але життєві обставини, що склалися, нажаль, не сприяли його роботі на повну силу.

Літо-осінь 2012 року – Збитий льотчик / Найкращий найманець на туристичному ринку

Після непростого прощання з «Адрія Хіт Груп» Ростислав залишився на пару місяців без роботи, фактично, в стані «збитого льотчика». Всі на туристичному ринку знали, що Ростислав класний спеціаліст, але адекватних його рівню пропозицій просто не було. Пропонувати будь-що – ніхто не хотів, та й Ростислав не погодився б ніколи.

Влітку він з головою занурився у будівельну справу, споруджував фундамент власного будинку у Хотові – на землі своїх предків, де й сам народився. З пагорба відкривався чудовий краєвид на куполи Свято-Пантелеймонівського собору у Феофанії, а далі баввоніли теремківські околиці Києва...

І ось в такій, майже патовій ситуації, Ростислав довів сам собі та й всім, що він не просто професіонал, а суперпрофесіонал. На український ринок заходила російська туристична фірма «PAC GROUP», яка спеціалізувалася на турах до Італії і відкривала свій офіс в Києві. Ростислав поїхав до Москви, пройшов там жорсткий відбірковий конкурс, після якого його призначили директором київського офісу «PAC GROUP - Україна». Він отримав одну з найбільших зарплат для найманих співробітників туристичної сфери в Україні.

Але відродження Фенікса перервалося...

По суті, в туризмі, ми продаємо систему домовленостей, гарантію свого слова. Під слово Ростислава Валентиновича Хільчевського агенти зі всієї України заповнювали туристичні чартери тричі на тиждень з п'яти міст у чотири країни. А це дорогого вартує...

2.3. Гороскоп

**Максим Плахотний (зліва) і
Ростислав Хільчевський, 2012 р.**

Якщо ви ніколи не знали Ростислава Хільчевського, то варто прочитати гороскоп знаку Дракона, щоб зрозуміти про яку людину йде мова і які риси характеру їй притаманні. Рідко коли я зустрічав людей, життя і риси характеру яких так точно підпадають під опис, що придумано багато століть тому. На сході Дракон вважається символом радості й удачі, життя і зростання. Це знак небесної

могутності і найсприятливішого астрономічного впливу.

Прекрасна тварина дарує людині багатство, добродієність, гармонію і довголіття, що, проте, зовсім не означає спокійного і легкого, безбідного життя. Дракон виблискує, але не може засліпити: найчастіше його блага – лише ілюзія, втім, як і сила особистості.

Цей химерний звір мовби існує, але його й немає одночасно. Народжений людською фантазією, безтурботний і могутній, він буде вивергати вогонь, золото і воду, але сам опиниться спаленим після свята...

Нестримний ентузіаст, Дракон народжений під знаком удачі. Це яскрава і неординарна особистість. У представника цього знаку живий характер, він гордий, вельми самовпевнений, дратівливий і впертий, але разом з тим інтелігентний, великодушний, не здатний до дріб'язковості, лицемірства та лихослів'я. Часто Дракони наділені високим інтелектом і процвітають, практично, у всіх починаннях.

У спілкуванні Дракон категоричний і не проявляє значної дипломатичності, проте дуже довірливий (не плутати з наївністю!). Незважаючи на надмірну вимогливість до інших, у нього багато друзів, адже сам він віддає набагато більше. Ця людина завжди знаходиться в центрі уваги, його погляди і судження високо цінуються, оскільки у нього завжди є оригінальна думка з кожного конкретного приводу.

Дракон вирізняється хорошим здоров'ям, великою життєвою силою і неймовірною енергією. Він готовий працювати дні й ночі безперервно, щоб домогтися бажаного, хоча досить імпульсивний і не завжди уявляє собі наслідки власних вчинків. Він воліє жити сьогоднішнім днем, і ніщо так не дратує його, як очікування.

Ростислав був прекрасним другом, він жив і горів, творив добро і ділився щастям. Був сентиментальним, любив маму – *Ніну Петрівну* і шанував батька – *Валентина Кириловича*, з теплотою відгукувався про молодшого брата *Владислава*.

Коли ми з друзями якимось переглядали наш університетський архів фотографій, то відзначили, що Ростислав чи не єдиний, хто фігурує на фото в різних за інтересами групах – справжній «душа компанії». Він

завжди був лідером у колективі – формальним і неформальним. Його думка була важливою і авторитетною.

Він часто розповідав, що коли в шкільні роки їздив на спортивні змагання з гандболу по колишньому Радянському Союзу, то його завжди сприймали за місцевого мешканця: на Кавказі – за осетина, у Молдові – за молдаванина, в інших місцях – і за єврея, а в Україні – за українця.

Комунікбельність, великодушність і цілеспрямованість, сімейні цінності і патріотизм – саме ці якості завжди вирізняли Ростислава з поміж інших.

Як правило, для людей, які народилися під певним знаком зодіаку, роки їхнього власного знаку особливі. Так, для Драконів, які народилися у 1976 році особливими мали стати наступні «драконівські» роки – 1988, 2000, 2012. Про 1988 рік не скажу, я Ростислава тоді ще не знав, а от 2000 і 2012 - стали особливими в його житті.

Його життя було коротким, але яскравим.

2000 рік – він на підйомі: вже є одна університетська вища освіта, готується до вступу в інститут післядипломної освіти Київського національного університету імені Тараса Шевченка на спеціальність «фінанси» (який закінчить у 2004 році). Є сім'я – дружина і перша донька Анастасія, тільки-но переїхав у власну трикімнатну квартиру, набираються оберти та досвід по роботі в компанії «САМ», яка є лідером у своїй галузі. Ростислав – справжній взірець для інших і приклад для наслідування.

2012 рік – після внутрішніх переживань кінця 2011 року, Ростислав стрепенувся і бурхливо ожив весною 2012, життя грало всіма барвами, плани були грандіозні. Він, як розповідає гороскоп: «буде вивергати вогонь, золото і воду, але сам опиниться спаленим після свята, а з попелу, наче Фенікс, відродиться новий Дракон». На превеликий жаль, конфлікт у сімейному житті надломив і глибоко ранив нашого Дракона. Восени всі ми чекали, що після літнього попелу Фенікс знову відродиться...

Не вистачило сил.

На думку спадають слова мудрого Андрія Макаревича з його пісні «Костёр» (група «Машина времени»):

Все отболит, и мудрый говорит:
Каждый костер когда то догорит,
Ветер золу развеет без следа.

Но до тех пор, пока огонь горит,
Каждый его по своему хранит,
Если беда и если холода.

Раз ночь длинна – жгут едва-едва
И берегут и силы и дрова,
Зря не шумят и не портят лес.

Но иногда найдется вдруг чудак,
Этот чудак все сделает не так,
И его костер взовьется до небес.

Еще не все дорешено еще не все разрешено,
Еще не все погасли краски дня,
Еще не жаль огня, и бог хранит меня.

Тот был умней, кто свой огонь сберег,
Он обогреть других уже не мог,
Но без потерь дожил до теплых дней.

А ты был не прав – ты все спалил за час,
И через час большой огонь угас,
Но в этот час стало всем теплей.

Краще про Ростислава можуть розповісти деякі епізоди з його життя, що, мов пазл, складають певну картину того, яким був Ростислав

Хільчевський – друг, син, брат, батько, який ніжно любив своїх доньок *Анастасію* та *Олександру*.

2.4. Епізоди з життя

Ми з Ростиславом якось здружилися одразу з перших днів навчання на першому курсі у 1993 році на географічному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Канівська практика, 1994 рік – вирішили, що будемо в одній «бригаді». Питання було одне – хто буде бригадиром я чи Ростислав? Підкинули монетку – бригадир Ростислав.

Після перших двох тижнів практики одна частина студентів на вихідні подалася до Києва, інша частина відпочивала у Канівському заповіднику. Але набралася група ентузіастів, які разом з кількома викладачами вирушили на човнах у похід по Дніпру до гирла річки Рось. З того походу лишилося чимало фотографій, але одне фото дуже точно висвітлює всю суть Ростислава: оббинтованими руками (натер мозолі веслами) Ростислав грає на гітарі сидячи на перевернутому човні. Я навіть можу напевно сказати, яку пісню він тоді виконував, хоча я і не був у тому поході. Можу точно сказати, що співав він «Утиную охоту» Олександра Розенбаума:

Я помню, давно учили мене отец мой и мать:
Лечить – так лечить! Любить – так любить!
Гулять – так гулять! Стрелять – так стрелять!
Но утки уже летят высоко... Летать – так летать!
Я им помашу рукой.

Гуртожиток Канівського заповідника, кінець серпня 1994 року...

Остання прощальна вечірка студентської практики. Ми сиділи в кімнаті у Ростислава. Гостювали. Було весело. Згадували турнір з міні футболу, за який він отримав грамоту – як кращий воротар, а його батько, професор В.К. Хільчевський, відзначений за гру у складі студентської команди. У двері постукали. Хтось з наших студентів, які

вже були «веселими», дуже хотіли «поговорити з Максом по душах».

На що отримали таку відповідь Ростислава: «Моя кімната – мій дім. Макс у мене в гостях, він гість мого дому. У вас є якісь претензії особисто до мене і мого дому? Немає, а значить немає претензій і до гостей мого дому. Питань більше немає? О'кей».

І закрив двері. Через хвилину у двері знову постукали і вибачилися, що потурбували.

Авторитет у Ростислава з перших днів як серед студентів, так і серед викладачів був беззаперечний. І якщо на деяких викладачів мала вплив магія відомого прізвища, то у студентів знаходила відгук харизма самого Ростислава.

Перший тиждень червня 1995 року

Про оглядову практику. Ми здали іспити за літню сесію другого курсу, попереду у нас – оглядова практика по різних куточках України. Ростислав не був старостою групи, але саме до нього на факультеті підійшов доцент *Бортник Сергій Юрійович* (з 2002 року - професор, завідувач кафедри землезнавства та геоморфології географічного факультету КНУ імені Тараса Шевченка). Він сказав: «Ростиславе, я буду керівником оглядової практики, підбери нормальну команду, щоб всім було цікаво їхати разом. Давай, ти зможеш».

Ростислав зустрів мене і передав суть розмови з Бортником.

Ми склали список колег, з якими хотіли б поїхати разом. Через десять днів ми стартували в першу спільну мандрівку. Та романтична оглядова подорож народила чотири сім'ї, згодом – незліченну кількість кумів і майбутню академічну групу «туристів».

28 липня 1995 року

Про карпатську практику. В перший день карпатської практики ми вже не підкидували монетку, була моя черга бути бригадиром.

На горищі, на якому жили хлопці, між моїм і Ростиковим ліжком ми поставили стола. Я кажу: «Рост, ти ж розумієш – якщо стіл біля нас, то всі гулянки в результаті будуть на наших ліжках?»

Ростислав: «Але ж, точно, не будемо голодні і весь час в центрі уваги. Зрештою, не треба шукати місце де писати звіти, тепер всі до нас будуть приходити».

На нижній перекладині стола завжди лежала Ростикова гітара.

30 серпня 1995 року

Розподіл по кафедрах та за спеціальностями на третьому курсі. Перед початком навчального року на третьому курсі студентів-географів мали розподіляти по кафедрах для навчання у групах за спеціальностями. Підставою для розподілу мали бути заяви студентів і рейтинг балів за два роки. Найпрестижнішою вважалася кафедра країнознавства та туризму, яка набирала дві групи: «країнознавців» – близько 20 осіб і «туристів» близько 15 осіб. Завідувачем кафедри був доцент (згодом - професор) *Яценко Борис Павлович* (з 2006 року кафедру очолює професор *Любіцева Ольга Олександрівна*). Потім за популярністю йшли кафедри: економічної та суспільної географії; екології; географії України; геоморфології. Ми з Ростиславом перед тим, як писати заяви, мали коротку нараду на тему: в яку групу писати заяви? За успішністю ми спокійно могли потрапити до найпопулярнішої групи «країнознавців».

– Ростислав, давай по-чесному: ну які з нас економ-географи зарубіжних країн з нашою непосидючістю? Давай підемо на туризм.

– А хто ще йде на туризм?

– Всі наші збиралися – *Макс Тугай, Сашка, Наталка Мазур, Галка Синельник, Леся Шевченко, Оксанка Фризюк, Ольга Сидоренко*. Давай.

– Давай. До того ж, не будемо створювати конкуренцію моїй Ірині та іншим нашим. Все рівно в сім'ї двоє будуть вчитися на одній кафедрі – завершив Ростислав. Через три роки він так само легко і великодушно уступить Ірині своє місце в заочній аспірантурі на кафедрі.

На туризм потрапили всі ті, хто хотів. Ми разом провчилися три незабутні, прекрасні і романтичні роки. Склалися добрі відносини з викладачами нашої кафедри країнознавства та туризму, яким ми щиро вдячні за добре і вічне. Особливо теплі стосунки, які ми підтримуємо і сьогодні, встановилися з *Олександром Олексійовичем Бейдиком* та *Вікторією Костянтинівною Кіптенко* (тоді *Бабарицькою*).

Після третього курсу майже всі пішли підпрацьовувати. Через 15 років наш випуск назвуть кращим випуском групи туристів за 20 років діяльності кафедри. Десять з 16 випускників нашої групи працюють у

туризмі вже близько 20 років.

1 вересня 1995 року

Накладка – день розподілу та заняття на військовій кафедрі. В цей день на факультеті склалася незрозуміла ситуація – студентів-географів мали розподіляти по кафедрах за спеціальностями. А для хлопців виявилось, що це – перший день навчання на військовій кафедрі.

Але чомусь в університеті вважалося, що військова кафедра це – факультатив і не є обов'язковою для відвідування. До того ж, деканат поставив у цей день у розкладі занять ще й по дві пари факультетських лекцій.

«Воєнка» починалася о дев'ятій годині. Розподіл по кафедрах мав бути о дванадцятій.

Ростислав був нашим «парламентарем» у переговорах з деканатом. За день до розподілу, 31 серпня він пішов до заступника декана *О.Ю. Дмитрука* і виклав наше прохання. Хлопці, які завтра підуть на військову кафедру (45 осіб), після двох пар «воєнки», повернуться на факультет, щоб бути присутніми на розподілі за спеціальностями. Заступник декана запевнив, що саме так і буде. Приходимо після другої пари на факультет, а виявляється, що ця важлива акція вже відбулася. Всіх розподілили без дотримання попередніх домовленостей з хлопцями.

Йдемо до деканату, перший заходить Ростислав. І голосно, привселюдно запитує: «Олександр Юрійович, а як так сталося, що Ви пообіцяли нам одне, а зробили зовсім інакше. Ми зараз навіть не знаємо, хто на якій кафедрі і за якою спеціальністю навчається?»

О.Ю. Дмитрук: «Ростик, нам треба було по-швидше вирішувати це питання, вказівка декана – *Петра Григоровича Шищенка*. Розумієш?»

«Я розумію лише одне, Олександр Юрійович, що ніхто з нас тепер не довіряє вашому слову».

Вийшов і закрив двері кабінету. З того часу авторитет серед студентів у Ростислава, який і так був беззаперечним, виріс до абсолюту.

25 серпня 1999 року

Київ, вулиця Академіка Вільямса, № 9, 12-й поверх, нова квартира. В цей день ми, друзі Ростислава, допомагали йому з переїздом з однокімнатної квартири у Феофанії, яку у 1997 році подарували його

батьки (на вулиці Метрологічній), у нову – на вулиці Академіка Вільямса (Теремки - 2) біля університетського містечка. На той час було збудовано лише кілька секцій одного будинку у мікрорайоні, який згодом назвуть «Ліко-град». Певну кількість квартир у ньому давали за квотою фонду сприяння молодіжному житловому будівництву при Держкомітеті України у справах сім'ї, молоді та спорту, який тільки недавно почав кредитування молодих сімей. Ростислав, який перебував на квартирній черзі, продав свою однокімнатну квартиру, зробив перший серйозний внесок у цей фонд і придбав трикімнатну квартиру у першій хвилі молодих щасливчиків в Україні.

Поруч тривало будівництво – підвозили цеглу, працювали підйомні крани. Кому з нас прийшла в голову «геніальна» ідея зекономити час і сили та звернутися до будівельників за допомогою, щоб краном підняти речі знадвору до вікна квартири – вже не згадаю. Почали з дитячого ліжка, в якому було багато речей. Отже, кранівник підчепив це ліжко і підняв його майже на рівень 12-го поверху. Лишалось лише підвести його впритул до відкритого вікна квартири. Але довжини тросу підйомного крану трохи не вистачало для вдалого завершення маневру. Ліжко повисло, як над прірвою, почало потроху розгойдуватися від вітру. Ще мить – і воно таки зіскочило б з тросів.

Ростислав кулею кинувся до вікна і вчепився руками в ніжку ліжка. Його ліва нога була в моїй руці, права – в руках *Олександра Сировця*. *Андрій Новаков* потихеньку повертав ліжко і діставав з нього речі. Ростислав так і висів над прірвою, поки Андрій не закінчив. Потім потихеньку нам вдалося таки затягнути це дитяче ліжко через вікно у квартиру.

Насправді, якби ліжко впало, то нічого б страшного не сталося. Але цей епізод красномовно показав нам, що у справах, які стосуються сім'ї, Ростислав буде боротися до кінця, навіть у таких небезпечних, безглуздо-смішних, або й інших неймовірних ситуаціях.

3. ДЕЯКІ ПУБЛІКАЦІЇ В ЕЛЕКТРОННИХ ЗМІ З КОМЕНТАРЯМИ НА ТУРИСТИЧНУ ТЕМАТИКУ

3.1. У самого сонячного берега

• ДЕЛОВАЯ СТОЛИЦА

22 июля 2002, 00:00

*Опасения туроператоров, что в связи с введением визового режима между **Украиной и Болгарией** спрос на болгарское направление катастрофически упадет, к счастью, не подтвердились. Хотя некоторый спад все же отмечается [5].*

Открыть визу стало легче

Визовый режим был введен 1 октября 2001 г., но только 30 мая этого года вступило в силу соглашение между Украиной и Болгарией об облегченном порядке взаимных поездок...

«Болгарию туристы по-прежнему любят, однако, по данным нашей фирмы, поток туристов снизился примерно на 30%. В этом году мы уже не заказываем чартер на Болгарию, а выкупаем места у других турфирм-консолидаторов. Но даже несмотря на введение виз, Болгария вошла в нашу пятерку хитов летнего сезона», – отмечает *начальник сектора выездного туризма фирмы «САМ» Ростислав Хильчевский...*

Список необходимых документов для открытия визы состоит всего из трех пунктов: действительный загранпаспорт, одна цветная фотография и ваучер турфирмы (если вы едете в гости, вместо ваучера понадобится частное приглашение)...

Болгария хорошеет и... дорожает

«Болгария постепенно выходит из сегмента дешевого отдыха. Многие туристы заказывают отдых в гостиницах достаточно высокой категории –

три звезды плюс и четыре звезды. Идет активная приватизация отелей, и количество двушек с каждым годом уменьшается: частный собственник, вкладывая деньги и повышая звездность, соответственно повышает и стоимость», – рассказывает *Ростислав Хильчевский* ...

Популярными по-прежнему остаются самые дешевые автобусные туры...

3.2. Хороша страна Болгария!

• ДЕЛОВАЯ СТОЛИЦА

02 июня 2003, 00:00

Наряду с Крымом, Болгария в разные времена была любимым местом летнего отдыха украинцев. Причина тому – невысокая стоимость туров, достойный уровень сервиса, а также относительная близость к Украине. В нынешнем сезоне отдых в Болгарии обойдется несколько дороже, чем прошлым летом. Основные причины – разница курса евро-доллар, а также повышение стоимости проживания в некоторых болгарских отелях [12].

Болгария становится дороже

Болгария уже давно занимает достойное место в списке летних «горячих зон». Не снизится популярность отдыха в этой стране и нынешним летом... По утверждению менеджера ТФ «САМ» *Ростислава Хильчевского*, рост стоимости поездок в Болгарию связан еще и с тем, что многие курортные отели реконструируются, повышают звездность, уровень сервиса, и, соответственно, это отражается на стоимости проживания. Как известно, Болгария живет за счет туризма, потому пытается за три летних месяца (курортный сезон открывается в стране

примерно в середине июня и закрывается не позже 14–16 сентября) извлечь из туристического бизнеса как можно больше прибыли...

Черноморское побережье Болгарии представляет собой практически один нескончаемый пляж и делится на две части – северное и южное. Конечно, название «северное» – весьма условно, и на северных курортах Болгарии холодная погода не грозит: температура здесь всего на один-два градуса ниже, чем на южном побережье (средняя температура воздуха составляет летом +26–+28 градусов)...

Естественно, как отмечает *Ростислав Хильчевский*, отдых на севере страны несколько дороже, чем на юге (примерно на 10–15%).

Добраться в Болгарию можно на автобусе и корабле, а также на самолете. Разумеется, наиболее экономичными являются автобусные туры. Стоимость проезда составляет всего \$40 плюс \$23 – болгарская виза. Однако автобусное путешествие отнимает больше драгоценного времени, отведенного на отпуск: на переезд уходит не менее 24–28 часов в одну сторону, а если произойдут какие-либо задержки при пересечении границы, то и того больше – двое суток в пути – не редкость...

В последнее время растет спрос на авиапакеты в Болгарию (стоимость перелета – \$120–130). Поэтому многие крупные компании постепенно отказываются от автобусных предложений. Так, по словам *Ростислава Хильчевского*, в этом сезоне компания «САМ» отказалась от автобусных туров, сосредоточив основное внимание на авиапакетах. Сворачивать автобусные программы туроператоров побуждает еще и тот факт, что в настоящее время правительством Румынии рассматривается вопрос о введении транзитной визы, что, несомненно, затруднит автобусный переезд через границу страны.

В Болгарии имеется два аэропорта – ближайший к северным курортам находится в Варне, гостей южной части страны принимает Бургас. Время перелета до Варны составляет всего 1 час 45 минут, до Бургаса можно долететь за 1 час 25 минут...

3.3. Северная экзотика южного королевства

• ДЕЛОВАЯ СТОЛИЦА

10 февраля 2003, 00:00

*Для того чтобы узнать настоящий **Таиланд**, стоит отправиться на север страны, считают специалисты. Только там, вдали от коммерциализированных курортных центров, вы сможете постичь настоящую экзотику и очарование этого сказочного королевства [4].*

Хит сезона

Отдых для интеллектуалов

Как отмечают туроператоры, наряду с популяризацией Таиланда за последнее время произошло и заметное смещение акцентов в интересе самих путешественников к Стране улыбок (так ее прозвали туристы за дружелюбие и гостеприимство местных жителей). В частности, если раньше самым популярным городом для отдыха была Патаяя, которая, по мнению экспертов, абсолютно не дает представления о Таиланде, то теперь 90% клиентов выбирают несколько иные туры. «Стандартный вариант, Патаяя, уже довольно избит, и искушенные туристы предпочитают отдых на островах – Пхукет либо Самуи. Большой интерес вызывают экскурсионные туры, скажем, по Северному Таиланду», – рассказывает начальник сектора по групповому туризму туристического агентства «САМ» Ростислав Хильчевский...

Что выбрать?

На сегодняшний день предложения турагентств по Северному Таиланду достаточно однотипны и отличаются в основном лишь длительностью (количество дней тура варьируется от четырех до семи), а также набором экскурсий. Как правило, все операторы предлагают

клиентам двухнедельный отдых, первая часть которого посвящена экскурсиям по «Золотому треугольнику», вторая позволяет туристам, изрядно подуставшим от приключений и впечатлений, расслабиться – либо в Патайе, либо на островах, наиболее популярными среди которых являются Пхукет и Самуи. Средняя стоимость тура колеблется в пределах \$1100–1700, включая авиаперелет, проживание в гостинице, медицинскую страховку и экскурсии, вошедшие в программу. Как отметил *Ростислав Хильчевский*, Патайя является более экономичным вариантом. Средняя стоимость проживания в трехзвездочных отелях составляет \$18–30, четырехзвездочных – \$35–70, пятизвездочных — \$65–100...

«Золотой треугольник»

Северный Таиланд – район холмов, поросших лесом, и плодородных долин – представляет разительный контраст по сравнению с Бангкоком и Центральными равнинами. Здесь находятся древние города, основанные задолго до Бангкока, места, заселенные племенами, до сих пор сохранившими свой самобытный уклад жизни. «Золотой треугольник» – местность, расположенная между границами Лаоса, Бирмы и Таиланда...

3.4. Випробування цунамі

GEONEWS.com.ua

2005-01-25

Вкотре пересвідчуємося в хибності думки, що людині підвладне все. Цунамі, яке спричинив дев'ятибальний землетрус, не вибирало між рибальськими селами індонезійського острова Суматра і сучасними курортами Таїланду, прибережними населеними пунктами Шрі-Ланки та Індії, забравши тут найбільше життів [2].

Вкотре ми відчули, наскільки взаємопов'язаний наш великий і водночас маленький світ. Трагедія кількох країн Південно-Східної Азії відгукнулася в

Ростислав Хільчевський у Великому палаці, Бангкок, Таїланд, 2006 р.

У тропічному парку Нонг Нуч (поблизу Паттайї), Таїланд, 2006 р.

З Віталієм Лупехою (зправа) – мандрівка на слонах, Таїланд, 2006 р.

У Сіамській затоці Південно-Китайського моря, Таїланд, 2006 р.

Україні не тільки співчуттям, а й переживаннями за долю співвітчизників, які перебували у ті дні переважно в Таїланді. Цей новий напрямок для українських мандрівників стає дедалі популярнішим.

На щастя, цього разу в нас обійшлося без жертв. Проте, на думку першого заступника голови Держтурадміністрації *Анатолія Матвієнка*, ці події певною мірою зачіпають державну політику, вони негативно позначилися на діяльності суб'єктів туристичного ринку.

Тому за "круглим столом", на який Держтурадміністрація запросила провідних вітчизняних тур-операторів, представників авіа- та страхових компаній, юридичних фірм, журналістів, передусім дискутувалися питання правових аспектів у стосунках між вітчизняними та іноземними підприємцями, туроператорами та клієнтами, щоб у подібних випадках убезпечитися від зайвих непорозумінь. Передусім ідеться про проблеми повернення коштів туристам та масове анулювання ними попередніх заявок на відпочинок.

У ході дискусії висловлювалися різні думки щодо ситуації, яка нині склалася на туристичному ринку. Проте майже всі учасники погодилися з думкою голови Асоціації туроператорів, президента відомої фірми "Гамалія" *Ігоря Голубахи*, що претензії туристів до туристичних фірм мають передусім психологічний характер...

Щоправда, не всі туристи, які перебували в безпечних місцях, піддалися паніці. Представник фірми "САМ" *Ростислав Хільчевський* впевнений, що завдяки їм уже з'явилися бажаючі провести відпустку в Таїланді...

3.5. Заручник стихії

13/01/2005

Дворічний хлопчик, який відпочивав разом з батьками в таїландському місті Коа Лак, не може повернутися додому [1].

У **Таїланді** тривають рятувально-пошукові роботи. Заручником

стихійного лиха став і білявий дворічний хлопчик. Безіменним знайдою нині опікуються лікарі одного зі шпиталів курортного міста Коа Лак, що на острові Пхукет. Як звати малого, звідки він родом та хто з дорослих супроводжував його, досі невідомо. Родина, вочевидь, приїхала до екзотичної країни на новорічно-різдвяні свята. Який саме з-понад семи тризіркових, чотирнадцяти чотиризіркових та дев'яти п'ятизіркових готелів обрала сім'я, можна лише здогадуватися.

– Долю кожного свого клієнта ми знаємо, багатьом допомогли повернутися, – розповів *начальник відділу масових турів агенції “САМ” Ростислав Хільчевський*. – Дехто виявив бажання продовжити відпочинок у Паттайї. Згаданого хлопчика в нашому списку не було. Щодо готелів курорту, то майже усі, розташовані на південно-західному узбережжі острова, зазнали найбільших руйнувань.

За словами заступника начальника прес-служби Міністерства закордонних справ *Дмитра Свисткова*, відомство продовжує перевіряти інформацію про громадян, що загинули чи постраждали в Південно-Східній Азії. Не ідентифіковано лише чотирьох з вісімдесяти українців, однак пан Свистков каже, що то не діти, а молоді люди. Шістдесят уже повернулися на батьківщину, а десять перебувають у тайландських госпіталях. Пошукові наших співвітчизників, які могли перебувати в зонах стихії, сприяють Посольства України в Індії, Таїланді. Індонезії, Сингапурі, Швейцарії, Німеччині та США.

Електронного листа з повідомленням про дворічного хлопчика в МЗС уже взяли на замітку. За телефоном 238-15-88 працює гаряча лінія. Ті ж, хто впізнає дитину, можуть скористатися номером: 076-249400-4 ext. 1336, 1339 або надіслати електронне повідомлення на адресу: info@phuket-inter-hospital.co.th.

Наталія БОРДІЙЧУК “Хрещатик”

4. ФОТОГАЛЕРЕЯ

4.1. ПРЕДКИ

1. Герб с. Хотів – місця народження Ростислава (автори М.Г. Безпечний, В.К. Хільчевський, формат Укр. геральд. товариства), 2006 р.[13]

2. Герб рода – Хильчевские [Малороссийский гербовник] /Под ред. В.К. Лукомского, В.Л. Модзалевского - Санкт-Петербург, 1914 [11]

3. Пам'ятник воїнам радянської армії, які полягли за визволення м. Оломоуц (Чехія) від німецьких загарбників, 1945 р. Третя зліва могила - червоноармійця Хільчевського Василя Йосиповича

4. Гранітна плита червоноармійцю Хільчевському В. Й. біля пам'ятника у м. Оломоуц - Чехія (двоюрідному діду Ростислава) - загинув в останній день війни - 8.05.1945 р.

5. Прадід Ростислава (по батьку)
- Місніченко Андрій Онуфрієвич,
1910 р.

6. Прабабуся Ростислава (по батьку) -
Місніченко Федора Іванівна, середина
1960-х р.

7. Прабабуся і прадід Ростислава (по
матері) - Олексієнки: Орина Сергіївна
та Іван Харитонович , 1940-і рр.

8. Прабабуся (по матері) - Олексієнко
Орина Сергіївна (зліва) з донькою
Галиною Іванівною (бабуся Ростислава,
в заміжжі - Михайленко), 1940 р.

9. Дід Ростислава (по батьку) - Хільчевський Кирило Йосипович (в радянській армії, Австрія), 1945 р.

10. Бабуся (по батьку) - Хільчевська (у дівочтві Місніченко) Мотрона Андріївна, близько 1950 р.

11. Весілля Хільчевських - Кирила Йосиповича і Мотрони Андріївни, 12.09.1952 р.

12. Мотрона Андріївна та Кирило Йосипович Хільчевські, початок 1980-х рр.

13. Дід Ростислава (по матері) - Михайленко Петро Пантелеймонович під час служби в радянській армії, 1950 р.

14. Бабуся (по матері) - Михайленко (у дівочтві Олексієнко) Галина Іванівна у весільному вбранні, 1951 р.

15. Дід і бабуся Михайленки - Петро Пантелеймонович і Галина Іванівна, 1951 р.

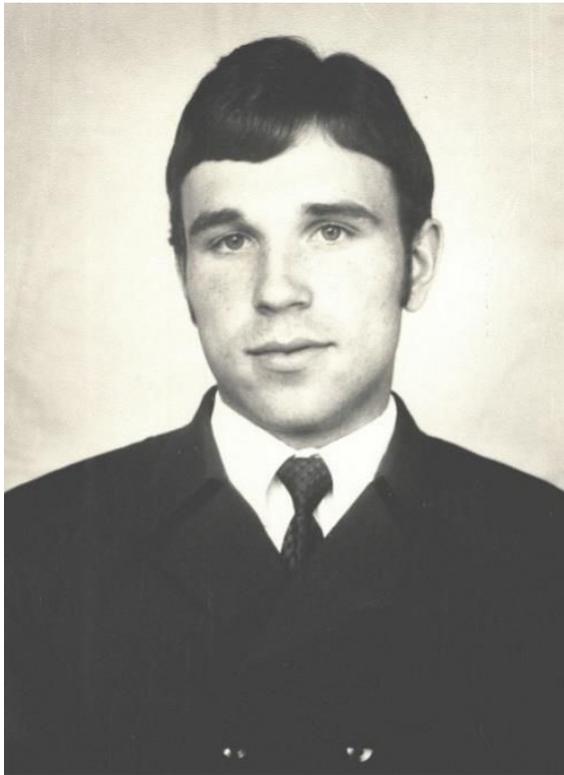
16. Двоюрідний дід- Михайленко Микола Пантелеймонович з племінницями Ніною Петрівною (зліва) та Марією Петрівною (зправа), 1956 р. (військовий, офіцер, перебував у групі радянських ракетних військ на Кубі під час Карибської кризи між СРСР і США у 1962 р.)

17.Сім'я Хільчевських - зліва направо: Мотрона Андріївна (бабуся Ростислава), Ніна Кирилівна (тітка), Валентин Кирилович (батько), Кирило Йосипович (дід), початок 1960-х рр.

18. Сім'я Михайленків - зліва направо: 1-й ряд – Петро Пантелеймонович (дід Ростислава), Ніна Петрівна (мати Ростислава), Парасковія Григорівна (прабабуся), Пантелеймон Оверкович (прадідусь), Сергій Миколайович (двоюрідний дядько); 2-й ряд - Галина Іванівна (бабуся), Марія Петрівна (тітка, у заміжжі Лупеха), Раїса Олександрівна (дружина двоюрідного діда М.П. Михайленка), 1962 р.

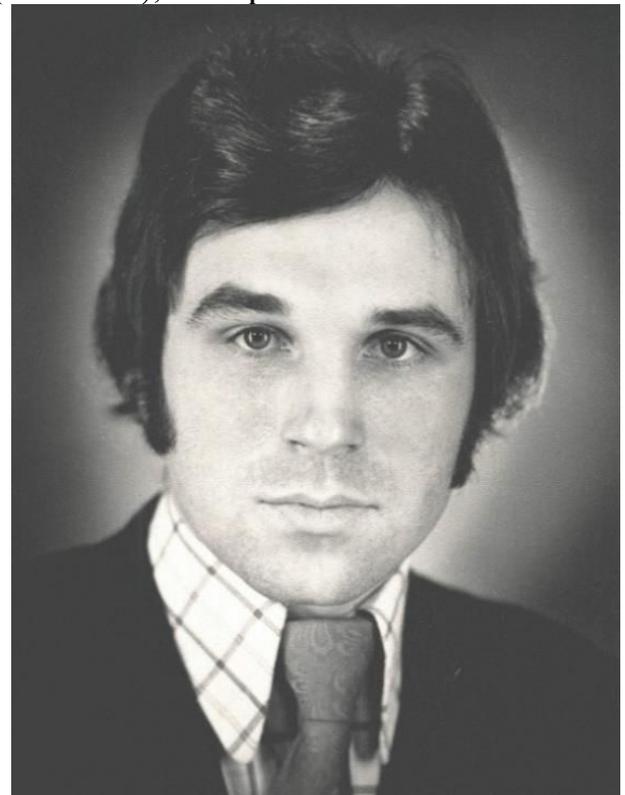
19. Батько Ростислава - Валентин Кирилович Хільчевський, випускник Хотівської середньої школи (10-й клас), 1971 р.

20. Мати Ростислава - Ніна Петрівна Хільчевська (у дівочтві Михайленко), випускниця Хотівської середньої школи (10-й клас), 1971 р.

21. Одруження Хільчевських - Ніни Петрівни і Валентина Кириловича, м. Київ, 8.02.1975 р.

22. В.К. Хільчевський - випускник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, гідролог, 1976 р.

23. Н.П. Хільчевська – випускниця Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана (до 1992 р. - КІНГ), економіст, 1980 р.

24. В.К. Хільчевський - доктор геогр. наук, професор, зав. кафедри гідрології та гідрокології КНУ імені Тараса Шевченка, 2003 р. (працює в університеті з 1976 р.)

25. Н.П. Хільчевська - помічник директора по роботі з кадрами Інституту теоретичної фізики НАНУ, 2008 р. (в інституті з 1973 р.)

26. Батьки Ростислава - Ніна Петрівна і Валентин Кирилович Хільчевські, 2010 р.

4.2. ДИТИНСТВО

27. Ростик - виповнився один рік, 1977 р.

28. З мамою - Ніною Петрівною і батьком - Валентином Кириловичем Хільчевськими , 1978 р.

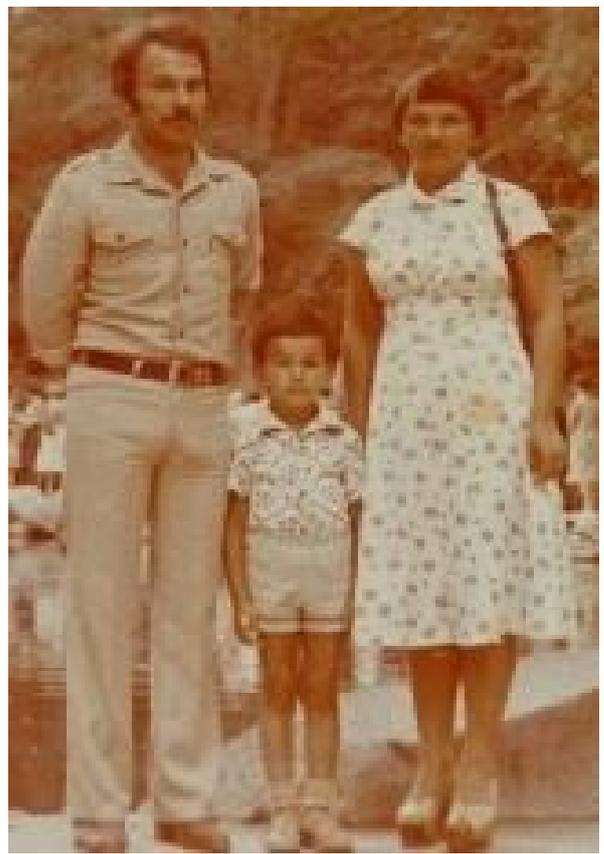
29. З батьком на ВДНГ (Національний експоцентр України), 1979 р.

30. В рік олімпіади у Москві («мішка» - талісман олімпіади), 1980 р.

31. Ростик-танцюрист, 1981 р.

32. У Криму з батьками, 1981 р.

33. З мамою на міжнародній автовиставці, 1982 р.

34. «Принц» - у дитячому садку № 510 НАН України, 1982 р.

35. Ростик у поході з батьками на Дніпрі, 1983 р.

36. З бабусею М. А. Хільчевською та молодшим братом Владиславом, 1984 р.

37. Ростик у 1-му класі, 1984 р.

38. Юний географ, 1985 р.

39. Навчання у музичній школі гри на фортепіано, 1985 р.

40. Ростик – жовтень (3-й зліва), свято у школі № 59 м. Києва, 1985 р.

41. У Москві на Червоній площі, 1986 р.

42. З Владиком у м. Володимирі, 1986 р.

43. Двоюрідні брати - з Олекієм Сіяницею (зправа), Москва, 1986 р.

44. З батьком біля КНУ імені Тараса Шевченка, 1986 р.

45. У музеї палеонтології КНУ біля скелету динозавра, 1987 р.

46. Ростик-піонер, 1987 р.

47. «Джигіт» - у туркменському вбранні, 1988 р.

48. З друзями у 7-му класі школи (Ростислав - по центру), 1991 р.

49. Випускний 11-й клас школи № 59 імені О.М. Бойченка м. Києва (Ростислав - у 1-му ряду), 1993 р.

50. Ростислав Хільчевський - випускник школи № 59 імені О.М. Бойченка м. Києва (11-й клас), 1993 р.

4.3. СТУДЕНТСЬКІ РОКИ

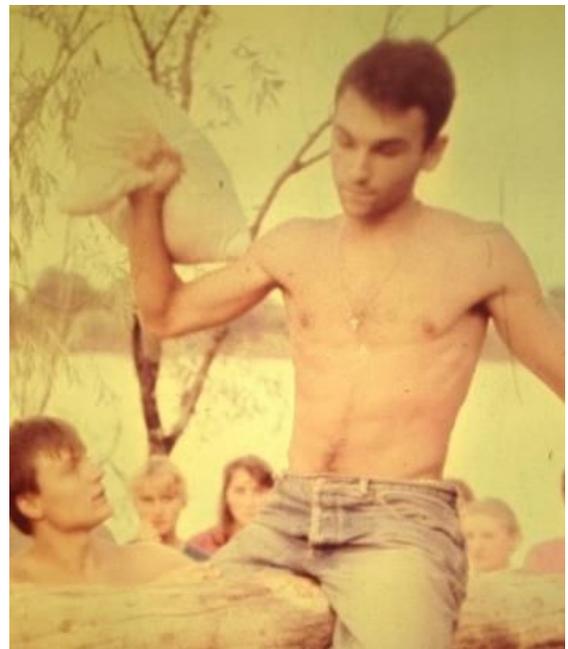
51. Герб Київського національного університету імені Тараса Шевченка

52. Студенти-географи після 1-го курсу на практиці у Каневі, 1994 р.

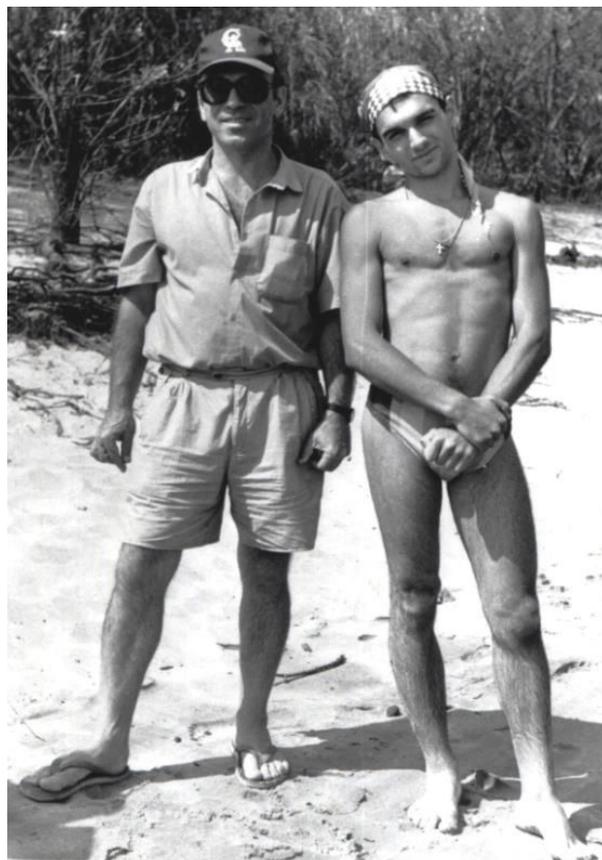
53. Канівський заповідник, практика з гідрології (Ростислав – зліва), 1994 р.

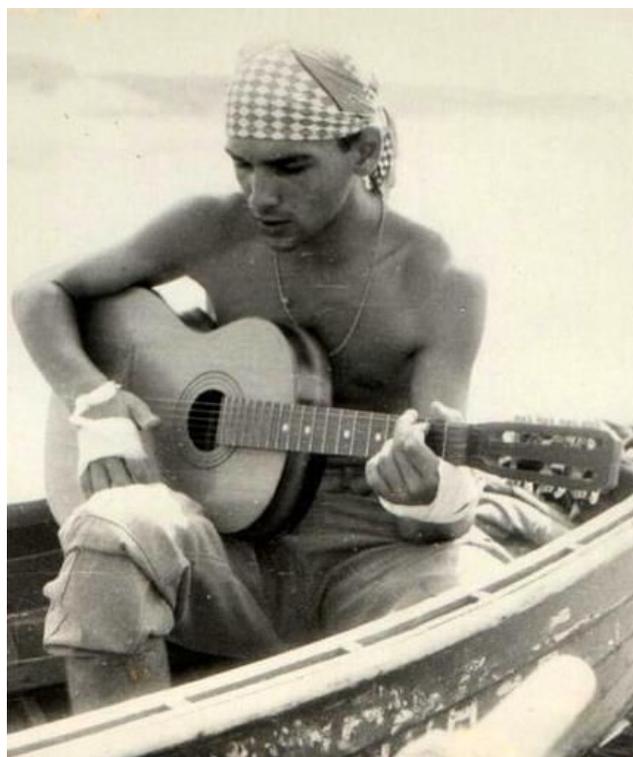
54. Канів, бої подушками. Ростислав - переможець турніру (зліва - секундант Максим Плахотний), 1994 р.

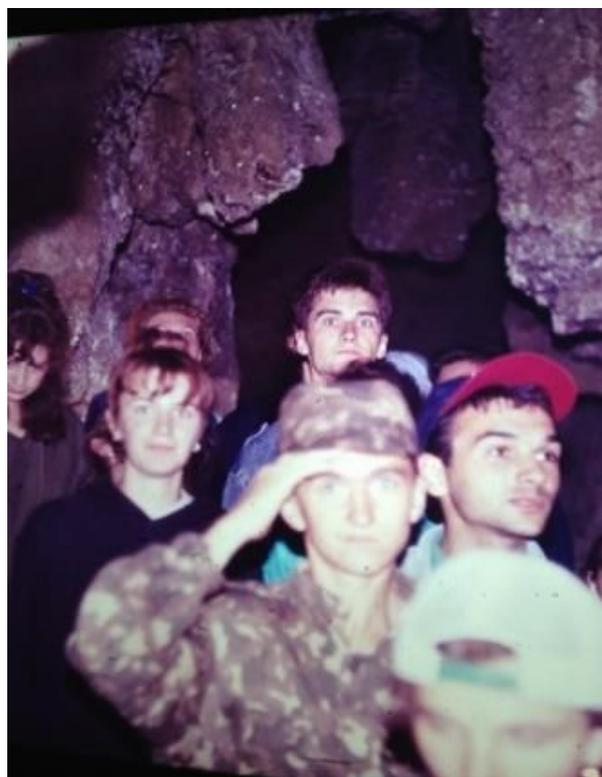
55. Канів, виступ на вечорі художньої самодіяльності, 1994 р.

56. Канів, з батьком - Валентином Кириловичем Хільчевським, 1994 р.

57. Канів, Ростислав співав під гітару пісні Розенбаума, Гребенщикова, Цоя... 1994 р.

58. Оглядова практика, у карстовій печері, 1995 р.

59. Канів, першокурсники-географи перед походом на човнах по Дніпру, 1994 р.

60. Оглядова практика після 2-го курсу, Хотинська фортеця, Буковина, 1995 р.

61. Карпатська зимова практика (2-й ряд, 3-й зліва керівник - Олександр Юрійович Дмитрук), 1996 р.

62. Карпатська зимова практика на Ясинянській базі, 3-ій курс, 1996 р.

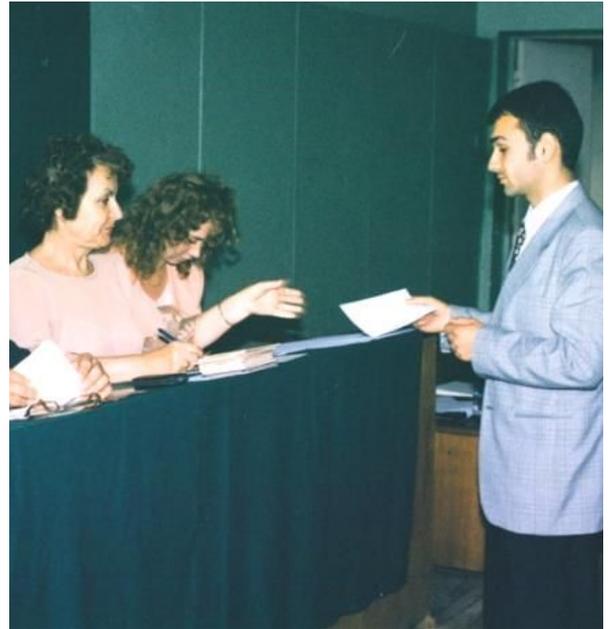
63. Іспит приймає Бейдик Олександр Олексійович, 4-й курс, 1997 р.

64. Ростислав – все ще попереду..., 1998 р.

65. Ростислав з Віталієм Лупехою (зліва), 1998 р.

66. На держіспиті на 5-му курсі (зліва – доцент А.Я. Короткова та методист Н. Потапова), 1998 р.

67. Завідувач кафедри країнознавства та туризму Б.П. Яценко вручає диплом про закінчення університету, 1998 р.

68. Декан географічного факультету – П.Г. Шищенко (1-й зліва), заступник декана О.Ю. Дмитрук (2-й зліва) та професор В.К. Хільчевський вітають випускників, 1998 р.

69. Студентською групою на День географа у домашній атмосфері, 1998 р.

70. Випускники географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 1998 р.

4.4. З ДОНЬКАМИ

71. З маленькою Настею, 2000 р.

72. З Сашею (зліва) та Настею, 2006 р.

73. Ростислав з Сашею, 2006 р.

74. Настя у «Ордані» з Л. Лупехою та бабусею Н.П. Хільчевською, 2006 р.

75. Настя на початку школи (№ 179) з бабусею Н.П. Хільчевською, 2006 р.

76. Саша з дядьком Владиславом Хільчевським, 2007 р.

77. День народження Насті, 16.09.2007

78. Ростислав з Сашею вдома, 2007 р.

79. Пасха в Закарпатті, з Настею (зліва) та Сашею, 2008 р.

80. Настя на полонині, Закарпаття, 2008 р.

81. Дядько Владислав Хільчевський одружується, 23.05. 2008 р.

82. У парку «Софіївка» в Умані, Черкаська область 2008 р.

83. З Сашею на Чорному морі, 2008 р.

84. Саша з Світланою Хільчевською (дружиною Владислава), 2008 р.

85. На дачі на Росі з Настею, 2008 р.

86. З Сашею у Хорватії, 2008 р.

87. Ростислав з Настею у м. Володимир (Росія), 2008 р.

88. З Сашею в перший день 2009 р.

89. День народження Саші, з хрещеним Віталієм Лупехою (зліва) і татом Ростиславом, 2009 р.

90. 1 вересня з Настею, школа-гімназія № 179, м. Київ, 2009 р.

91. У парку «Київська Русь» з Сашею (зліва) і Настею (с. Копачів), 2010 р.

92. У парку-музеї «Київ у мініатюрі» (Гідропарк), 2010 р.

93. Хільчевські (зліва направо): Анастасія, Ростислав, Олександра, Ірина, 2010 р.

94. Анастасія з бабусяю Ніною Петрівною і дідусем Валентином Кириловичем Хільчевськими, 2010 р.

95. Хільчевські: Ростислав, Ірина, Олександра, Анастасія – Крим (водоспад Джур-Джур), 2011 р.

96.3 Сашею на пікніку на Дніпрі, 2011 р.

97. З Сашею у Національному експоцентрі (ВДНГ), 2011 р.

98. Анастасія дорослішає, 2011 р.

99. Вдома з доньками, 2011 р.

100. Саша-україночка, 2011 р.

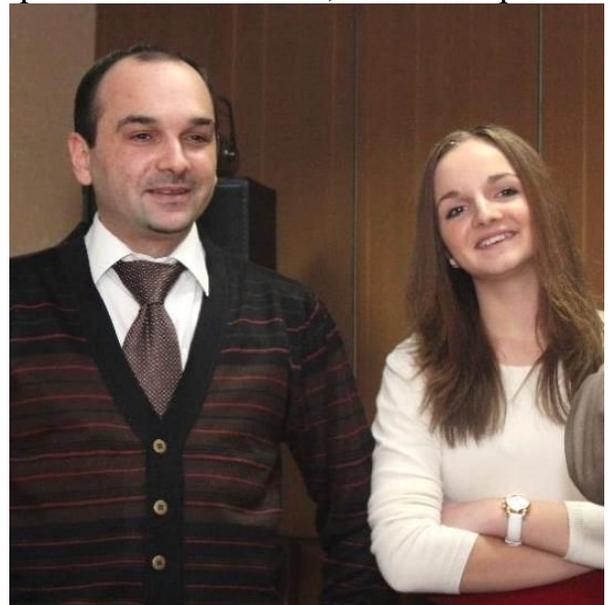
101. Настя: тато привіз екзотику з Таїланду, 2011 р.

102. Ростиславу роблять татування: на лівій руці – «Олександра», на правій – «Анастасія», літо 2012 р.

103. З Сашею, перші дні 2012 р.

104. З Настею на святі, 18.02.2012 р.

105. Ростислав з доньками - Олександрою (зліва) та Анастасією, 2008 р.

106. З доньками на ялинці на майдані Незалежності у Києві, 9.01.2012 р.

4.5. З РІДНЕЮ

107. Хільчевські біля свого будинку на Бесарабці у Києві (зліва - Валентин, Владислав, Ніна, Ростислав), 1995 р.

108. Бабуся Галина Іванівна Михайленко з внуками: Віталій, Людмила і Алла Лупехи та Владислав і Ростислав Хільчевські, 2000 р.

109. Ростислав, 2004 р.

110. З двоюрідним братом - Віталієм Лупехою (зправа), Таїланд, 2006 р.

111. День народження у двоюрідної сестри Людмили Лупехи, 2007 р.

112. З Михайлом Михайловичем Лупехою, 2007 р.

113. З рідним братом Владиславом (сидить) і двоюрідним – Віталієм Лупехою (зправа), 2008 р.

114. Ростислав, 2008 р.

115. Свати, зліва – Н.П. Хільчевська, К.М. Руденко, В.К. Хільчевський та А.І. Руденко, 2008 р.

116. На весіллі у Владислава і Світлани Хільчевських, 23.05. 2008р.

117. Хільчевські – Ніна Петрівна і Валентин Кирилович, 2008 р.

118. На весіллі у Владислава: Лупехи (Алла, Віталій і Саша) і Михайленко Людмила (крайня зправа), 2008 р.

119. Лупехи - Михайло Михайлович та Марія Петрівна (тітка Ростислава), 2008 р.

120. Н.П. Хільчевська з синами Владиславом (зліва) та Ростиславом і невісткою Світланою , 2008 р.

121. Ростислав у м. Володимирі (Росія), 2008 р.

122. Сергій Миколайович Михайленко (двоюрідний дядько Ростислава) з дружиною Тетяною, м. Володимир (Росія), 2008 р.

123. Ігор Миколайович Михайленко, Світлана та Владислав Хільчевські, м. Володимир (Росія), 2008 р.

124. Владислав Хільчевський в горах Паміру (Паміро-Алай, висота близько 5000 м), Таджикистан, 2008 р.

125. Владислав Хільчевський у м. Гуанчжоу, Китай, 2015 р.

126. Президент України В.А. Ющенко вручає нагороду В.К. Хільчевському, 2009 р.

127. З матюю - Ніною Петрівною у Свято-Пантелеймонівському соборі у Феюфанії, 2009 р.

128. Владислав (зліва), Валентин Кирилович і Ростислав Хільчевські, 2010 р.

129. Рідні брати – Владислав (зліва) і Ростислав Хільчевські, 2010 р.

130. Велика родина Хільчевських у 2010 р., по центру – Ніна Петрівна та Валентин Кирилович

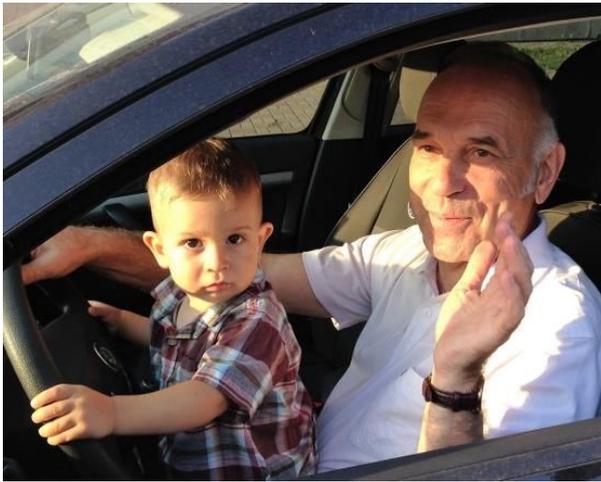
131. Валентин Кирилович Хільчевський з синами - Ростиславом (зліва) та Владиславом, 2010 р.

132. Хільчевські - на руках у Світлани маленька Валерія Владиславівна, 2010 р.

133. Хільчевські - Владислав Валентинович, Валерія, Світлана Анатоліївна, Тимур, Валентин Кирилович, 2016 р.

134. В.К. Хільчевський з онуком Тимуром, 2015 р.

135. Хільчевські – Валентин Кирилович, Тимур, Владислав Валентинович, 2016 р.

136. Ростислав після рибалки у батьків на дачі, р. Рось, 2010 р.

137. Батьківська дача – Київська обл., Білоцерківський р-н, с.Сухоліси, 2010 р.

138. 80-річчя бабусі Мотрони Андріївни Хільчевської, с. Хотів, 2011 р.

139. Ніна Кирилівна Сіяниця (у дівочтві Хільчевська) і Валентин Кирилович Хільчевський, 2011 р.

140. На ювілеї (зліва направо) – Ніна Кирилівна, Михайло Миколайович Сіяниці, Валентин Кирилович і Ніна Петрівна Хільчевські, 18.02.2012 р.

141. Ростислав вітає Михайла Миколайовича Сіяницю з 55-річчям, 18.02.2012 р.

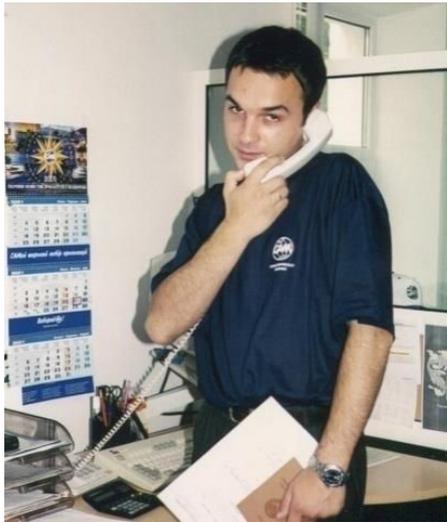

142. Професор В.К. Хільчевський на врученні дипломів магістрам у КНУ імені Тараса Шевченка, 2012 р.

143. Батьки Ростислава - Ніна Петрівна і Валентин Кирилович Хільчевські, вересень 2012 р.

4.6. З ДРУЗЬМИ ТА КОЛЕГАМИ

144. Початок кар'єри - «САМ», 2001 р.

145. На конференції, Таїланд, 2006 р.

146. З Наталією Горай у Таїланді, 2006 р.

147. Ростислав у Тунісі, 2006 р.

148. Зліва направо - В. Техашвілі, М. Коваль, Р. Хільчевський, 2005 р.

149. Ростислав у Богуславі, Київська область, 2007 р.

150. З колегами по туристичній діяльності у фірмі «САМ», стоять: 3-я зправа О.М. Бухно (ген. директор); 2-й зліва – В.П. Швець; 6-а зліва - Н.Ф. Горай, 2006 р.

151. Однокурсники - День географа на географічному факультеті, 26.03. 2010 р.

152. Ростислав на Адріатиці, 2008 р.

153. На рибалці - з В.П. Швецем, с. Буки Сквирського району, 2009 р.

154. З Віталієм Лупехою (зправа) біля лижної траси, 2009 р.

155. В Карпатах, зліва - О. Сировець, Р. Хільчевський, М. Плахотний, 2010 р.

156. В Карпатах на базі університету, 1-й зправа - професор О.О. Бейдик, 2-й – М. Плахотний, 2010 р.

157. В Карпатах на базі університету (1-й зліва - М. Тугай, 2-й - нач. бази П.П. Косован), 2010 р.

158. У Тернополі з Андрієм Новаковим (зправа), 2010 р.

159. Однокурсники, зліва направо: В. Техашвілі, Р. Хільчевський, К. Мовчан, С. Гайдай, М. Тугай, 2010 р.

160. Ростислав з О. Сировцем (зліва) і М. Плахотним (зправа) на Тарханкуті, Крим, травень 2011 р.

161. З Вахтангом Техашвілі (зліва), на День географа в університеті, 2012 р.

162. Ростислав у польоті на легкомоторному літаку, 2012 р.

163. Увечорі на святі - День Теремків (житловий масив у Києві), 29.09.2012 р.

164. Ростислав біля реклами турфірми «Адрія Хіт Груп» біля свого будинку на вулиці Академіка Вільямса, 2011 р.

165. На футболі - Євро-2012, Ростислав (зліва) і Максим Плахотний, м. Харків, 10.06. 2012 р.

166. Мандрувати за кермом свого авто - було пристрастю Ростислава, 2012 р.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бордійчук Н. Заручник стихії / Хрещатик : газета, №4 (2603), 13.01.2005;
<http://www.kreschatic.kiev.ua/ua/2603/art/23232.html>
2. Випробування цунамі / GEONEWS.com.ua, 25.01.2005;
<http://geonews.com.ua/news/detail/viprobuvannya-cunami--2908>
3. Подводные камни для туриста / Ruror.info – громко о главном, 16.06.2006;
<http://news.meta.ua/metka:Хильчевский/>
4. Северная экзотика южного королевства / Деловая столица – Dsnews, 10.02.2003;
<http://www.dsnews.ua/politics/art7673>
5. У самого солнечного берега / Деловая столица – Dsnews, 22.06.2002;
<http://www.dsnews.ua/politics/art4821>
6. Фришко В. Ушел из жизни Ростислав Хильчевский / TourDom.ua – профессиональный туристический портал, 03.12.2012;
<http://www.tourdom.ua/news/ushel-iz-zhizni-rostislav-hilchevskiy.html>
7. Хильчевський В.К. / В кн.: Науковці України – еліта держави. – К.: Логос, 2010. – С. 219.
8. Хильчевський В.К. / В кн.: Академія наук вищої освіти України – ХХ років. – К.: Брама, 2012. – С. 502.
9. Хильчевський В.К. / Вкн.: Who is Who в Україні. – Schweiz: Hubners Who is Who, 2012. – С. 368.
10. Хильчевський В.К. / <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
<https://ru.wikipedia.org/wiki/>
11. Хильчевские / Малороссийский гербовник / Под ред. В.К. Лукомского, В.Л. Модзалевского – Издание Черниговского

дворянства – Санкт-Петербург: типография «Сириус», 1914. – С. 194.

<https://ru.wikipedia.org/wiki/Хильчевские>, Малороссийский гербовник

12. Хороша страна Болгария / Деловая столица – Dsnews, 02.06.2003;

<http://www.dsnews.ua/politics/art9458>

13. Хотів: з давніх-давен і до сьогодні / М.Г. Безпечний, В.К. Хільчевський, Л.М. Лупеха, І.М. Кісіль / За ред. В.К. Хільчевського. – К.: ДІА, 2009. – 108 с.

Довідково-біографічне видання

Плахотний Максим Миколайович

**РОСТИСЛАВ ХІЛЬЧЕВСЬКИЙ –
ВСЕ, ЩО СКАЗАВ...**

Оригінал-макет авторський
Обкладинка і фотогалерея – В.К. Хільчевський

Підписано до друку 02.02.2016. Формат 70-100/16.

Папір крейдований.

Умовн. друк. арк. 5,1. Наклад 100 пр.

Видавництво «Інтерпрес ЛТД».

03057, Київ, вул. Дегтярівська, 31.

Тел. (050) 911-37-86; e-mail: zahar.berman@gmail.com

Свідоцтво про внесення до

Державного реєстру суб'єктів видавничої справи

ДК № 1248 від 27.02.2003 р.

Віддруковано – друкарня ТОВ «ДІА».

03022, Київ, вул. Васильківська, 45.

Тел. (044) 257-16-15; e-mail: dia_1997@ukr.net

Свідоцтво про внесення до

Державного реєстру суб'єктів видавничої справи

ДК № 1149 від 12.12.2002 р.

*Незабутньому сину,
справжньому другу і соратнику,
менеджеру в туристичній галузі України –
Ростиславу Валентиновичу Хільчевському
(1976-2012 рр.) присвячено.*

*Валентин Хільчевський,
Максим Плахотний, 2016*

